

Font del Vedellar

Alpens

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 600 metres de la carretera BP-4654, punt quilomètric 16'100

Coordenades:

Latitud: 42.12371
Longitud: 2.08962
UTM Est (X): 424750
UTM Nord (Y): 4663913

Classificació

Número de fitxa 08004 - 93
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: La font es conserva en bon estat tot i que, segons el cabal que porta el rec que hi passa just davant, la font resulta inaccessible.

Protecció Inexistent

Accés Fàcil

Ús actual: Social

Titularitat Privada

Titular: Ref. cad.: 001A00007

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs

Data de registre de la fitxa: dt., 11/07/2006 - 02:00

Descripció

La font del Vedellar està situada uns centenars de metres al nord-oest del nucli urbà, al punt on convergeixen la solana de la Llena i la бага del serrat del "Sergento".

S'accedeix a la font a través d'una pista forestal que s'inicia a la carretera BP-4654 a l'altura del trencant que

conduïx a la masia del Soler però al costat contrari. Després de seguir la pista uns centenars de metres s'arriba a uns prats on antigament hi havia ubicat l'àrea d'esports d'aventura Venivol. A la part baixa d'aquests prats, per on passa un rec, és a on es troba la font, amagada sota una balma.

La font està formada per una petita bassa de forma rectangular excavada a la roca, de la que en surt aigua. Es troba a la banda sud del rec, tot i que a tocar d'aquest. La font queda protegida per una balma formada per una roca de dimensions imponents, molt inclinada en alguns punts. La font, quan el cabal del rec és important, queda literalment dins del rec, dificultant-ne, o impossibilitant-ne, l'ús normal.

L'entorn de la font, delimitat al darrera per la paret de roca natural, està dominat per vegetació de ribera.

Observacions:

Segons anàlisis realitzades pel Grup de Defensa del Ter durant l'hivern de 2002, la font del Vedellar presentava un índex de nitrats d'1.3 mg/l sense presència de coliformes fecals, per la qual cosa es pot considerar una font potable.

Bibliografia

Grup de Defensa del Ter, Anàlisi d'aigües de les fonts del Lluçanès, Febrer-abril 2002.

